

Inskriften är alltså följande:

· aki · uruni · risti · ifti · bui · [brupur] sin  
                   5           10           15           20

Översättning: Åke ristade runor efter Boe, [sin broder].

## 184. Sjögestad, kyrkogårdsmuren, Valkebo hd.

Pl. LXIII. Fig. 1.

**Litteratur:** L. 1152; W. 108; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 91, teckn.; *Reseber*. 1861, s. 58, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Östergötlands fornminnesför. tidskr.* I, s. 49; *Reseber*. 1870, s. 66, teckn. pl. XIII; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 26, teckn.

L. 1152 angiver kyrkogården som runstenens plats, där den ock fanns liggande av P. A. Säve 1861. C. F. Nordenskjöld fann den åter 1874 insatt i liggande ställning uti södra ringmuren, där den även nu är, sex steg från sydöstra hörnet.

Ämnet är ljusröd granit, längden, stenens forna höjd, är 2,57 m, bredden 1,60 m. Slingans bredd är 12 cm.

Inskriften är följande:

× sapur + risti + ifti + þura + buþur + sin + uar + tauþr +  
                   5           10           15           20           25           30

Namnet **sapur** förekommer eljest icke. Senare leden är troligen *-þōrr*, såsom i \**Arn-þōrr*: isl. *Arnórr*, fno. *Andor*, *Berg-þōrr*, *Geir-þōrr*. Första leden kan förmodas vara *Sæ-* som i fsv. *Sæ-biorn*, *-burgh* f., *-diærf*, *-fast*, *-fin*, *-got*, *-mund*, *-vald*, *-vidh* enligt Lundgren. Det är överraskande att finna **uar** ristat med **r** och icke med **ṛ** i denna inskrift, vars **þura** *þōra* och **buþur** *brōður* dock synas visa, att ristaren ännu icke brukade runan **o** som o-runa. Att **uar + tauþr +** utan subjekt ansluter sig till det föregående påminner om uttryckssättet i Ög. 180 Gammalkil, där **uas ku vas gōðr** på liknande sätt avslutar inskriften.

Fonetisk transskription:

*Sæ-þōr rēsti æfti Þōra brōður sin, var dēðr.*

Översättning: Sätor reste (stenen) efter Tore, sin broder (som) dog.

## 185. Sjögestad, kyrkogårdsmuren, Valkebo hd.

Pl. LXIII. Fig. 2.

**Litteratur:** W. 109; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornmin.-för. tidskr.* I, s. 49; *Reseber*. 1870, s. 66, teckn. pl. XIII.

C. F. Nordenskjöld upptäckte detta fragment av en runsten av granit liggande i utsidan av södra kyrkogårdsmuren 2,5 m väster om ingången. Ristningen utgöres av ett par konstfullt sammanflätade slingändar utan runor. Stenens längd är 1,25 m, dess nedre sida är dold i jorden. Bredden c. 60 cm i storändan, där ristningen finnes.